

HALLINTOVALIOKUNNAN LAUSUNTO 4/1998 vp

Hallituksen esitys kirjastolaiksi

Sivistysvaliokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Sivistysvaliokunta on 6 päivänä marraskuuta 1997 lähettänyt hallituksen esityksen 210/1997 vp kirjastolaiksi hallintovaliokunnalle lausunnon antamista varten.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- hallitusneuvos Riitta Kaivosoja ja kulttuuri-asiainneuvos Kirsti Kekki, opetusministeriö
- ylijohtaja Pekka Kilpi, sisäasiainministeriö
- ylikirjastonhoitaja Tuula H. Laaksovirta, Eduskunnan kirjasto
- koulutoimentarkastaja Tuula Pihkala, Länsi-Suomen lääninhallitus
- erityisasiaintuntija Maisa Lovio, Suomen Kuntaliitto
- ylikirjastonhoitaja Esko Häkli, Helsingin yliopiston kirjasto
- ylikirjastonhoitaja Hannele Soini, Tampereen yliopisto
- kirjastotoimenjohtaja Maija Berndtson Helsingin kaupunginkirjasto — Yleisten kirjastojen keskuskirjasto

- kirjastotoimenjohtaja Maire Nuutinen, Joensuu kaupunginkirjasto — Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto
- kaupunginjohtaja Reijo Lindqvist ja osastonjohtaja Eila Urkola, Salon kaupunki
- sivistyskeskuksen johtaja Reino Pajuoja ja kirjastotoimenjohtaja Eila Hämäläinen, Karkkilan kaupunki
- hallituksen 1. varapuheenjohtaja Tuula Martikainen ja vs. toiminnanjohtaja Sinikka Sipilä, Suomen Kirjastoseura ry
- puheenjohtaja Kristina Virtanen, Finlands svenska biblioteksförening rf
- kirjastotoimen apulaisjohtaja Pirjo Pietikäinen, Kuntien asiantuntijat KUMULA ry, Akava ry:n edustajana
- toimitsija Ritva Saikko, Kunta-alan Ammattiliitto KTV ry, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry:n edustajana
- puheenjohtaja Kari Pitkänen, Tieteentekijöiden liitto ry.
- professori Olli Mäenpää.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi, yleisiä kirjastoja koskeva kirjastolaki. Esitys kattaa yleisten kunnallisten kirjastojen antamat kirjas-

to- ja tietopalvelut. Esityksen tarkoituksena on edistää kaikille yhtäläisiä mahdollisuuksia ajankäyttöön ja laadukkaisiin kirjasto- ja tietopal-

veluihin asuinpaikan ja varattomuuden sitä es-tämättä. Tarkoituksena on myös säätää muun muassa kirjastotoimen valtion aluehallinnosta sekä kirjasto- ja tietopalvelujen arvioinnista.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mah-dollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväk-sytty ja vahvistettu.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

1. Yleistä

Pohjoismainen kirjasto- ja tietopalvelulaitos on historiansa ja nykytilansa valossa tarkastellen varsin samankaltainen. Suomessa onkin muiden pohjoismaiden tapaan kirjastojärjestelmä, joka on kansainvälisesti arvioiden tunnettu korkeasta tasostaan ja suurista asiakasmääristään.

Ehdotettu uusi kirjastolaki on tarkoitettu kor-vaamaan vuonna 1986 säädetty ja eräiltä osin sittemmin muutettu kirjastolaki (235/1986). Va-liokunta toteaa tyydytyksellä, että käsiteltävänä oleva kirjastolaki, joka pohjoismaisista laeista viimeisenä uusitaan, on luonteeltaan sellainen, että 'pohjoismainen malli' säilyy tulevaisuudes-sakin elinvoimaisena.

Tasavertaisten palveluiden sekä laatutason kehittämisen näkökulmasta uudistettavan lain-säädännön keskeisiä painotuksia ovat kirjasto- ja tietopalveluiden osoittaminen kunnan tehtä-viksi, palveluiden järjestämiseen liittyvät korkeat vaatimukset sekä maksuttomiin kirjastopalveluihin, arviointiin, henkilöstön kelpoisuuteen ja val-tionhallinnon järjestämiseen liittyvät säännök-set.

Lainsäädännön uudistaminen liittyy paljolti myös siihen, että tietoyhteiskunnan kehitys on nähtävissä yhä selvemmin kirjastolaitoksessa. Asiakaskunta on kasvanut ja käyttäjien tiedon-tarpeet muuttuvat ja monipuolistuvat. Myös tie-toaineiston fyysisessä olomuodossa tapahtuneet ja tapahtuvat muutokset painotuotteista muihin olomuotoihin, kuten verkossa oleviin sähköisiin julkaisuihin, vaativat kirjastotyöltä ja henkilö-kunnalta uutta osaamista ja uusia valmiuksia.

Kansalaiset puolestaan vaativat julkiselta hal-linnolta entistä laadukkaampia ja paremmin saa-tavissa olevia palveluita sekä myös vaikuttamis-

mahdollisuuksiensa lisäämistä. Tämä edellyttää asiakaslähtöistä palvelujen järjestämistapaa, toi-menpiteitä palvelujen saatavuuden ja tason pa-rantamiseksi, entistä taloudellisempia palvelui-den tuottamistapoja sekä julkisia palveluja kos-kevan arviointitoiminnan lisäämistä. Valiokunta toteaa, että nämä tavoitteet on hyvin otettu huo-mioon hallituksen esityksessä.

Ehdotettu kirjastolaki kattaa Suomen kirjas-to- ja tietopalvelulaitoksesta vain yhden osan, yleiset kirjastot. Muu kirjasto- ja tietopalvelutoi-minta, kuten tieteelliset kirjastot, yritysten tieto-palvelut ja erikoiskirjastot eivät sisälly ehdotet-tuun lainsäädäntöön.

2. Lain tavoitteet

Esityksen mukaan yleisten kirjastojen kirjasto- ja tietopalvelujen tavoitteena on edistää väestön yhtäläisiä mahdollisuuksia sivistykseen, kirjalli-suuden ja taiteen harrastukseen, jatkuvaan tietojen, taitojen ja kansalaisvalmiuksien kehittämi-seen sekä elinikäiseen oppimiseen.

Hallituksen esityksessä painotetaan ansiok-kaasti sitä, että ihmisen perustaitoihin elinikäisen oppimisen yhteiskunnassa kuuluu kyky etsiä tie-toa oikeasta lähteestä, arvioida kriittisesti ja ar-vottaen tiedon luotettavuutta ja perusteita, yh-distäen ja jäsentäen eri lähteistä koottua tietoa ja kyky käyttää tietoa rationaalisena harkinnan ja päätöksenteon pohjana.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, ettei lain tavoitteissa erikseen mainita väestön kan-sainvälistymiskehityksen edistämistä. Tietoyh-teiskunnassa laaja-alainen kansainvälistyminen on luonnollinen kehityssuunta. Vaikka väestön valmiuksien edistämisen myös tässä suhteessa voidaan nähdä asiallisesti sisältyvän lain tavoit-teisiin, valiokunta ehdottaa lakiin otettavaksi ni-menomaisen asiaa koskevan maininnan.

Valiokunta korostaa, että uudistuksen tavoitteena on muodostaa kirjastoista myös digitaalisten kulttuuri- ja tietopalvelujen keskuksia, joissa digitaaliset aineistot ovat käytettävissä vastavasti kuten kirjat ovat nykyisin luettavissa ja lainattavissa. Muussa tapauksessa kirjasto- ja tietohuollon julkisen palvelun periaate horjuu. Kirjasto on paikka, jossa digitaalisia tietopalveluja voivat käyttää myös ne, joilla ei ole omia laitteita ja käytössä tarvittavia ohjelmia.

Esitys rakentuu johdonmukaisesti jokaisen kansalaisen yhtäläiseen mahdollisuuteen kehittää itseään asuinpaikan tai varallisuuden sitä estämättä sekä oikeuteen päästä tiedon lähteille. Tämä on tärkeää, jotta voidaan välttää kirjastojen palvelujen karsiminen.

Lakiehdotuksen tavoitteet ovat erittäin hyviä ja tietoyhteiskuntaan sopivia. On tärkeää, että muuttuvassa ja kansainvälistyvässä maailmassa kaikilla on mahdollisuus kehittää itseään niin yksilöinä kuin työyhteisön ja yhteiskunnan jäseninä. Yhteiskunnalliset muutokset saattavat vaatia opiskelua uuteen ammattiin sekä elinikäistä itsensä kehittämistä. Myös näihin tarpeisiin kirjaston on kyettävä antamaan kaikille tasavertaiset, ajanmukaiset ja laadukkaat kirjastopalvelut asuinpaikasta tai varallisuudesta riippumatta. Lisäksi tiedollista syrjäytymistä ja myös syrjäytymisen tunnetta voidaan ehkäistä tarjoamalla esimerkiksi työttömille mahdollisuus omaehtoiseen opiskeluun, itsensä monipuoliseen kehittämiseen sekä virkistytymiseen elämyksellisen aineiston avulla. Suomen kirjastolaitosta on kansainvälisesti arvostettu juuri tiedonsaannin tasavertaisuuden vuoksi.

3. Kirjasto- ja tietopalveluiden järjestäminen

Hallituksen esityksessä määritellään kirjasto- ja tietopalveluiden järjestäminen ensimmäisen kerran kunnan tehtäväksi. Tätä velvoitetta ei kunnille ole aikaisemmin lainsäädännössä asetettu. Siitä huolimatta jokaisessa kunnassa on tarjolla kirjastopalveluja. Tältä osin lakiehdotukseen on kirjattu olemassa oleva tosiasiallinen tila.

Kunta voi esityksen mukaan järjestää kirjasto- ja tietopalvelut joko itse, yhteistyössä toisen kunnan kanssa tai ostaa palvelut toiselta kunnalta. Kunnat voivat sopia keskenään myös palve-

luiden yhteiskäytöstä. Järjestelmä on ollut nykyisessä kirjastolaissa vuodesta 1992 lukien, mutta toistaiseksi vain pieni osa kunnista on tehnyt erillisiä sopimuksia naapurikuntiensa kanssa kirjastoasioissa. Kansalaisten tiedontarpeet edellyttävät tulevaisuudessa yhä monipuolisempia palveluja, minkä vuoksi kuntien yhteistoiminnan voidaan arvioida lisääntyvän.

Lakiehdotuksen lähtökohtana on, että kirjasto- ja tietopalvelut ovat kunnallisia peruspalveluja. Kirjastot toteuttaisivat tätä kunnallista peruspalvelutehtävää tarjoamalla asiakkaiden käytettäväksi riittävän määrän kirjasto- ja tietopalvelualan henkilöstön tarjoamia palveluja, uusiutuvan kirjastoaineiston ja uusiutuvaa välineistöä, mikä on ehdoton edellytys nykyaikaiselle tietopalvelulle ja ajankohtaisen tiedon saannille. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että myös pienten kirjastojen on kyettävä turvaamaan palvelujensa korkea laatutaso ja kaksikielisissä kunnissa molempien kieliryhmien tarpeet yhtäläisin perustein.

4. Kirjasto- ja tietopalveluverkko

Verkostonä toimiminen on kirjastoille ominainen toimintatapa, jonka merkitys kansainvälistyvässä tietoyhteiskunnassa entisestään kasvaa. Muiden yleisten kirjastojen toimintaa tukevat ja vahvistavat maakuntakirjastot ja yleisten kirjastojen keskuskirjasto. Myös tieteelliset ja erikoiskirjastot ovat kirjastoverkon olennaisia osia.

Kansalaisten yhtäläiset oikeudet kirjastopalveluihin asuinpaikasta riippumatta toteutuvat vain, jos kirjastot kykenevät toimimaan tehokkaasti toisiaan tukevana verkkona. Kehittynyt tietotekniikka antaa tähän hyvät mahdollisuudet. Kuitenkin kirjastopalvelujen yhtäläinen käyttö mahdollistuu vasta, kun laadukkaat palvelut on järjestetty kohtuullisen asiointimatkan päähän ja asiakkaalla on mahdollisuus asiantuntevan henkilökunnan opastuksella myös hallita palvelutarjontaa.

5. Kirjastopalveluiden maksuttomuus

Lakiehdotuksen mukaan kirjaston omien kokoelmien käyttö kirjastossa ja niiden lainaus säilyisivät edelleen maksuttomina. Tältä osin on syytä viitata muun muassa hallitusmuodon

13 §:n 2 momentin säännökseen, jonka mukaan julkisen vallan tehtävänä on turvata jokaiselle yhtäläinen mahdollisuus saada kykyjensä ja erityistarpeidensa mukaisesti myös muuta kuin perusopetusta ja kehittää itseään varattomuuden sitä estämättä. Perusteluja peruskirjastopalvelujen maksuttomuudelle voidaankin pitää tästä yleisestä oikeudellisesta näkökulmasta arvioituna varsin painavina.

Maksuttomuuden periaate perustuu myös ajatukselle kirjaston kokoelmista ja neuvontapalveluista yhteiskunnallisena sivistyspääomana, jonka käyttöä tulee lisätä ja rohkaista. Vasta käyttäjäyhteisön henkisen pääoman lisääntymisen voidaan katsoa merkitsevän sijoitetulle sivistyspääomalle kunnon tuottoa. Saadun selvityksen mukaan sama ajatus on myös EU:n kirjastohjelmien takana. Yhteisössä ollaan huolissaan tämän pääoman keskimäärin alhaisesta käyttöasteesta Euroopassa.

Valiokunta katsoo, että kirjaston omien kokoelmien käyttöön kirjastossa ja kirjojen lainaukseen liittyvä neuvonta ja opastus kuuluvat luonnollisesti maksuttomien palvelujen piiriin.

Esityksen mukaan maksuttomina säilyvät myös yleisten kirjastojen keskuskirjaston ja maakuntakirjastojen yleisille kirjastoille antamat kaukolainat. Valiokunta katsoo edelleen, että myös muut kaukolainat tulisi pyrkiä saamaan maksuttomien palvelujen piiriin. Muussa tapauksessa saattaa syntyä kansalaisten välillä eriarvoisuutta ainakin sen johdosta, että suurten kirjastojen maksuttomat kokoelmat tarjoavat väestölle pieniä kirjastoja laajemmat valikoimat.

Peruskirjastopalvelujen maksullisuuteen liittyy monia ongelmia, joita tässä ei yksityiskohtaisemmin käsitellä, koska lakiehdotus perustuu palvelujen maksuttomuuden periaatteelle. Valiokunta ehdottaa joka tapauksessa lakiehdotuksen 4 luvun otsikon muuttamista vastaamaan paremmin 5 §:n sisältöä siten, että otsikko koskisi kirjastopalvelujen maksullisuuden sijasta kirjastopalvelujen maksuttomuutta.

Tietojen siirtyminen yhä enenevässä määrin välitettäväksi sähköisesti tuo uuden näkökulman kirjastoverkon toimintaan ja siihen, miten kansalaisten yhtäläiset oikeudet tiedon saantiin varmistetaan. Valiokunta pitää tärkeänä, että väes-

tölle turvataan yhtäläiset mahdollisuudet hyödyntää myös tietoyhteiskunnan uusia välineitä tiedonhankinnassa. Tiedon olomuoto ei valiokunnan käsityksen mukaan saa olla esteenä palvelujen maksuttomuudelle. Jos tietoaaineisto on sisällöltään nykyiseen maksuttomaan aineistoon verrattavaa, on perusteltua, että tällaisen tietoaaineiston käyttö on myös vastaisuudessa maksutonta.

Ratkaisut ja rajaukset tietoverkkojen sähköisten aineistojen maksuttomista palveluista joudutaan tekemään lähivuosina, kun aineistojen käytöstä, sisällöstä ja tietoliikennekustannuksista sekä tekijänoikeus- ja lisenssimaksuista saadaan riittävästi kokemuksia. Tämän vuoksi valiokunta ei katso voivansa ottaa edellä esitetyn periaatteellisen linjauksen ohella yksityiskohtaisemmin kantaa kysymykseen.

Ehdotetun kirjastolain 5 §:n 3 momentissa säädetään niistä kirjaston suoritteista, joista voitaisiin periä enintään suoritteen omakustannusarvoa vastaava maksu.

Lisäksi 5 §:n 4 momentissa sallittaisiin erityisestä syytä määrätä maksu omakustannusarvoa suuremmaksi. Hallituksen esityksen perusteluissa ei oteta kysymykseen kantaa. Lakiehdotuksen sanotun momentin soveltaminen saattaisi valiokunnan käsityksen mukaan tulla kysymykseen tulevaisuudessa esimerkiksi silloin, kun yritys ostaa kirjastolta yritystoimintaan liittyviä tietopalveluja tai kirjasto järjestää yrityksen koko tietopalvelun. Tällainen toiminta merkitsisi kirjastojen toiminnan laajenemista nykyisestäään.

6. Arviointi

Kirjasto- ja tietopalvelun arviointia koskevat lakiehdotuksen säännökset liittyvät näiden palveluiden laadun turvaamiseen. Ulkoinen arviointi tukee ja täydentää kuntatason arviointia. Alueellisen ja valtakunnallisen arvioinnin tulee keskittyä kirjastoverkon kattavuuden ja toimivuuden, kirjastopalveluiden laadun sekä taloudellisuuden ja vaikuttavuuden yleiseen arviointiin.

Arviointi on tärkeä kehittämisen ja tavoitteiden toteutumisen seurannan väline. Kunnallisten peruspalvelujen saatavuuden kannalta arvioinnin merkitys on entistä tärkeämpi, kun normiohjaus on vähentynyt ja toimintaympäristö

muuttuu nopeasti. Kuntatason itsearvioinnin voidaan arvioida vahvistavan myös kirjastojen asiakaslähtöistä kehittämistyötä.

7. Kirjasto- ja tietopalveluiden valtionhallinto

Esityksen mukaan valtion kirjastohallinnon muodostavat opetusministeriö ja aluehallintoveranomaisten toimivat lääninhallitukset. Alueellinen kirjastopalveluiden arviointi on kuulunut lääninhallitusten tehtäviin vuodesta 1992 lähtien.

Lääninhallituksen tehtävistä säädettäisiin asetuksella. Valiokunta katsoo, että lääninhallituksen tehtävänä tulisi olla muun muassa seurata ja edistää yhteistyössä ministeriötason kanssa väestön tarvitsemia kirjasto- ja tietopalveluja sekä arvioida niiden saatavuutta ja laatua. Lääninhallituksen tehtävät olisivat siten luonteeltaan tyypillisiä asiantuntijatehtäviä, joissa ei puututa kuntien päätösvaltaan. Tehtävissä onnistuminen edellyttää kuntien kirjasto- ja tietopalvelujen tuntemista sekä kontaktia alan kehittämishankkeisiin. Erityisesti pienten kuntien kirjastoille alueen tuntevat kirjastotoimen asiantuntijat ovat tärkeitä. Nykyaikaisen tietohallinnon kehittäminen mahdollistane ajantasaisen tietojen keräämisen ja arviointijärjestelmän kehittämisen, mikä on nähtävä tulevaisuuden mahdollisuutena.

8. Henkilöstön kelpoisuusvaatimukset ja ammattitaito

Kirjastolaitos joutuu vastaamaan muuttuvan ja kansainvälistyvän tietoyhteiskunnan asettamiin kirjasto- ja tietopalveluja koskeviin vaatimuksiin. Kirjastojen henkilöstön on pystyttävä tukemaan ihmisten lisääntyvää tiedontarvetta, joka osaltaan liittyy lisääntyvään aikuiskoulutukseen ja työelämän vaatimaan jatkuvaan koulutukseen. Lisäksi toimintaympäristön nopea muutos, uuden tietotekniikan tuomat mahdollisuudet samoin kuin käyttäjien kasvavat vaatimukset edellyttävät kirjasto- ja tietopalveluiden tuottajilta korkeaa alan ammattitaitoa. Saadun selvityksen mukaan syksyllä 1996 lääninhallitusten tekemässä peruspalveluiden arvioinnissa yksi keskeisistä kirjastotoiminta koskevista tuloksista oli kirjastoalan ammatillisen osaamisen heiken-

tyminen kunnissa, mikä ei voi olla vaikuttamatta kirjasto- ja tietopalveluiden laatuun sekä lisääntyvään eriarvoisuuteen palveluiden saannissa.

Kirjastoalan henkilöstön ammattitaidon kohdalla ei ole kysymys yksinomaan teknisistä tiedonhankinnan taidoista, vaan myös tiedon hallinnasta. Tiedon ja tietolähteiden määrän valtava kasvu asettaa lisääntyviä vaatimuksia myös tiedon hankinnan kaltaisille taidoille. Erittäin tärkeää on kuitenkin, että kirjasto- ja tietopalvelutehtäviä hoitavilla henkilöillä on mahdollisuus myös hallita sitä tietoa, jota käyttäjille tarjotaan. Tämä vaatimus edellyttää koulutusta käsitteellisen ja teoreettisen tiedon hallintaan. Edellytys on olennaisen tärkeä siksi, että juuri kirjastohenkilöstö joutuu ensi kädessä seulomaan valtavasta tarjolla olevasta tietomassasta olennaisen tiedon. Näin kirjastohenkilöstöllä on oltava toisaalta taidollisten valmiuksien edellytyksenä vahva ammatillinen osaaminen ja toisaalta tiedollisten valmiuksien edellytyksenä laaja ja syvälinen koulutus.

Väestön korkea koulutustaso edellyttää nimenomaan tietoammateissa korkeaa ammattiosaamista, muuten kirjasto- ja tietopalvelulaitos ei pysty tuottamaan nykyaikaisia palveluita. Valiokunta pitää välttämättömänä, että varmistetaan kirjastohenkilöstön riittävän korkea koulutustaso maassa, jonka keskeisiin menestymisstrategioihin kuuluu koulutuksen merkityksen korostaminen ja siirtyminen tietoyhteiskuntaan. Tämän vuoksi ainakin kirjasto- ja tietopalvelusta vastaavalla henkilöllä tulisi olla ylempi korkeakoulututkinto ja alan aineopintoja vastaavat opinnot.

Korostaakseen kirjasto- ja tietopalvelutehtävien edellyttämiä kelpoisuusvaatimuksia, valiokunta ehdottaa, että 8 §:n 1 momenttiin otetaan maininta siitä, että kirjastolaitoksessa tulee olla riittävä määrä kirjasto- ja tietopalvelualan koulutuksen saanutta henkilöstöä.

Valiokunta esittää, että sivistysvaliokunta tutkisi tarkkaan asetusluonnoksen henkilöstökennettä ja henkilöstön kelpoisuusvaatimuksia koskevat säännökset ottaen huomioon, mitä tässä lausunnossa on esitetty.

Vakinaisen henkilöstön lisäksi kirjastoissa työskentelee nykyisin suuri määrä työllistämis-

varoin palkattua henkilöstöä, jolla useinkaan ei ole kirjastoammatillista koulutusta, mikä on laadukkaiden palveluiden kannalta ongelmallista.

Kirjastojen keskeinen asema tiedonvälittäjänä ja ammattitaitoisen henkilöstön merkitys palvelujen tuottajana asettaa vaatimuksia myös nykyisen henkilöstön jatkuvaan kouluttautumiseen. Välttämätöntä onkin, että kirjastohenkilöstölle järjestetään alan kehittymisen edellyttämää täydennyskoulutusta. Siten voidaan varmistaa, että työssä oleva henkilöstö saa uusien toimintamuotojen vaatimat tiedot ja taidot.

Lausunto

Edellä esitetyn perusteella hallintovaliokunta kunnioittavasti esittää,

että sivistysvaliokunta ottaa huomioon, mitä tässä lausunnossa on esitetty ja

että sivistysvaliokunta ehdottaa lakiehdotuksen hyväksymistä näin kuuluvana:

Kirjastolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Tavoitteet

1 §
(Kuten HE)

2 §

Yleisten kirjastojen kirjasto- ja tietopalvelujen tavoitteena on edistää väestön yhtäläisiä mahdollisuuksia sivistykseen, kirjallisuuden ja taitteen harrastukseen, jatkuvaan tietojen, taitojen ja kansalaisvalmiuksien kehittämiseen, *kansainvälistymiseen* sekä elinikäiseen oppimiseen.

2 luku

Kirjasto- ja tietopalvelujen järjestäminen

3 §
(Kuten HE)

3 luku

Kirjasto- ja tietopalveluverkko

4 §
(Kuten HE)

4 luku

Kirjastopalvelujen maksuttomuus

5 §
(Kuten HE)

5 luku

Arviointi

6 §
(Kuten HE)

6 luku

Kirjasto- ja tietopalvelujen valtionhallinto

7 §

(Kuten HE)

7 luku

Erinäiset säännökset

8 §

(Poist.) Kirjastolaitoksessa tulee olla riittävä määrä kirjasto- ja tietopalvelualan koulutuksen saanutta ja muuta henkilöstöä.

(2 ja 3 mom. kuten HE)

9—11 §

(Kuten HE)

8 luku

Voimaantulo

12 §

(Kuten HE)

Helsingissä 24 päivänä maaliskuuta 1998

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Matti Väistö /kesk
vpj. Kaarina Dromberg /kok
jäs. Ulla Juurola /sd
Timo Järvilahti /kesk
Reijo Kallio /sd
Toimi Kankaanniemi /skl
Juha Karpio /kok
Valto Koski /sd

Osmo Kurola /kok
Hannes Manninen /kesk
Jukka Mikkola /sd
Tuija Pohjola /sd
Iivo Polvi /vas
Veijo Puhjo /va-r
Erkki Pulliainen /vihr
Aulis Ranta-Muotio /kesk.

